

वा० रा०

॥८८॥

अथचितां नाटयति ॥ अपीति ॥ स्वस्यभवने हेतुर्जनस्थानेति ॥ जनस्थानं स्थानविशेषः ॥ जनानां लोकानां राक्षसेभ्योमयनिवृत्त्या इह स्थाननिमित्तंचेत्यर्थः ॥ ९ ॥
हेत्वंतरमपि निमित्तानीति ॥ १० ॥ मृगरूपेणात्मनोपनयनं दूरमाकर्षणं दृष्ट्वा परिशंकितोजनस्थानं स्वरादिवासभूतमाजगाम ॥ अनेन ततोपि परतोमारीचव्यसनेन गत
इति सूचितं ॥ ११ ॥ दीनमानसं दीनमानसत्वं नाटयति ॥ दीनं शरीरेणापि म्लानं आसेदुः विपरीतार्थसूचकत्वेनप्रापुः ॥ १२ ॥ तदेवाह ॥ सव्यमप्रदक्षिणं ॥ १३ ॥ अ

अपिस्वस्तिभवेद्वाभ्यांरहिताभ्यामयावने ॥ जनस्थाननिमित्तंहिरुतवैरोस्मिराक्षसैः ॥ ९ ॥ निमित्तानिचघोराणिदृश्यंतेद्यवदूनिच ॥
इत्येवंचितयन्नामःश्रुत्वागोमायुनिःस्वनं ॥ १० ॥ निवर्तमानस्त्वरितोजगामाश्रममात्मवान् ॥ आत्मनश्चापनयनंमृगरूपेणरक्षसा ॥
॥ ११ ॥ आजगामजनस्थानंराघवःपरिशंकितः ॥ तं दीनमानसं दीनमासेदुर्मृगपक्षिणः ॥ १२ ॥ सव्यंरुत्वामहात्मानंघोरांश्चससृ
जुःस्वरान् ॥ तानिदृष्ट्वानिमित्तानिमहाघोराणिराघवः ॥ १३ ॥ ततो लक्ष्मणमायांतंददर्शविगतप्रभं ॥ ततोविदूरेरामेणसमीयायसल
क्ष्मणः ॥ १४ ॥ विषण्णःसन्विषण्णेनदुःखितोदुःखभागिना ॥ सजगर्हयतंभ्रातादृष्ट्वालक्ष्मणमागतं ॥ १५ ॥ विहायसीतांविजनेवने
राक्षससेविते ॥ गृहीत्वाचकरंसव्यंलक्ष्मणंरघुनंदनः ॥ १६ ॥ उवाचमधुरोदकंमिदंपरुषमार्तवत् ॥ अहोलक्ष्मणगर्ह्यंतेकृतयत्त्वंविहाय
तां ॥ १७ ॥ सीतामिहागतःसौम्यक्वचित्स्वस्तिभवेदिति ॥ नमेस्ति संशयोवीरसर्वथाजनकात्मजा ॥ १८ ॥ विनष्टाभक्षितावापिराक्ष
सैर्वनचारिभिः ॥ अशुभान्येवभूयिष्ठंयथाप्रादुर्भवन्तिमे ॥ १९ ॥ विदूरे समीपे समीयाय संगतोमूत् ॥ १४ ॥ समगुणकःसन्मिलित्वा सरामोलक्ष्मणस्य

भ्राता सीतां विहायागतं लक्ष्मणं दृष्ट्वा लक्ष्मणं

धुर्योत्तरं ॥ १९ ॥ तिष्ठन्वक्ष्यं दुःखमार्तवत्तद्वद्व्यमनुभाष्यद्वामधुरोदकं

दिवक्ष्यमाणसर्गार्थसंग्रहः ॥ श्रमेण बहुदूरधावनजेन श्रमाच्चैवेति यादि निमित्तं

आ० कां०

॥८८॥